

Coperta I: a. Imagine a unuia din fostele sanctuare dacice distruse de romani. Complexul sacru de la Sarmizegetusa-Regia. Foto: I. Oprișan, 2016.

b. Idol antropomorf, reprezentând-o, după Ștefan Burda, pe Zeița-mamă (mileniul IV î. de Hristos), descoperit la Moigrad (1912). A se vedea ampla descriere a figurinei în *Tezaur de aur din România*, de Ștefan Burda, Ed. Meridiane, București, 1979, de unde s-a reprodus.

Coperta IV: Risipă de Kosoni din epoca dacică, împrăștiați ornamental.

Clapa I: Coiful dacic de la Peretu, sec. IV î. de Hristos.

Clapa IV: Ștefan cel Mare. Detaliu din pictura murală votivă a mânăstirii Dobrovăț.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CORNUȚIU, GAVRIL

Moștenirea regatului dacilor și eforturile de a pune pe catafale : reflecții pe teme istorice / Gavril Cornuțiu. - București : Saeculum I.O., 2019

ISBN 978-973-642-418-2

94

ISBN 978-973-642-418-2
© Editura SAECULUM I.O.

Gavril Cornuțiu

MOȘTENIREA REGATULUI DACILOR ȘI EFORTUL DE PUNERE A EI PE CATAFALC

Reflecții pe teme istorice

Editura SAECULUM I.O.
București – 2019

Este una să cunoști toată istoria pe de rost și este altceva să înțelegi sensul fenomenelor istorice, sensuri la care puțini istorici au ajuns.

În ce mă privește, am căutat, pentru mine, să-mi dau răspunsuri la sensul celor pe care fiecare român le știe despre istoria poporului său, atâta cât am putut înțelege. Desigur, nefiind de specialitate, m-am oprit, ca un excursionist, la câteva cărări ale istoriei. Dar nu m-am mulțumit să fiu doar fotograf.

Și deoarece, pentru a avea acces la sensul nobleții neamului tău trebuie să înțelegi sensul istoriei sale, măcar unele dintre ele și cât mai în adâncime, atât în trecut cât și în intensitatea sa, mi le-am așezat pe hârtie și încerc să le împărtășesc.

Dacă vor fi de folos și unui singur om atunci această cărțuie este justificată, nu a fost o bătaie cu degetul în ușa zădărnicii.

Idolul antropomorf de la Moigrad
(Mileniul IV î.Hr.)

Cugetări despre istorie

1

O eroare fundamentală în înțelegerea populațiilor și a popoarelor derivă din aplicarea în înțelegerea lor a aceluiași criterii ca pentru înțelegerea indivizilor. Suntem formați să gândim în termeni de comportament al indivizilor și nu a mulțimilor.

Trăsăturile și dispozițiile comportamentale ale indivizilor au baze înnăscute, biologice și baze câștigate prin învățare. Bazele înnăscute, moștenite genetic, ale comportamentului sunt de ordin temperamental (iute în decizie, iute în execuție etc...), de ordinul rezistenței și al capacităților de efort etc... Nimic de ordin valoric și caracterologic, nimic din cele care dau direcția atitudinală comportamentală, nu este de origine genetică. Acestea se învață.

La mulțimi și la popoare acest quantum al învățării în comportament este aproape total. De aceea popoarele etalează de-a lungul secolelor comportamente și caractere diferite, dacă factorii culturali care le formează se schimbă.

Napoleon a fost un mare cunoscător intuitiv de oameni. Dovadă, modul cum și-a ales subordonații. Ei bine, acest om care a excelat în alegerea oamenilor, în intuirea capacității lor, trecând prin Germania, prin principatele germane, a spus aproximativ aceste cuvinte „Acest popor nu va avea

Respectiv, odată o industrie și nu va avea un stat”. Poftim? Peste 7 decenii germanii zdrobeau Franța. Peste un secol industria germană era prima sau a doua industrie a lumii.

Între romanii de început a epocii republicane și romanii târzii ai imperialității romane, primii cu una din cele mai austere moralități din istorie, ultimii printre cei mai depravați din istorie, diferența este ca între doua categorii de oameni total diferiți.

Nordul Europei, la începutul protestantismului etala un comportament de o moralitate generală austeră la limită cu toate cele care derivă din aceasta.

Astăzi aceleași populații găzduiesc capitalele pornografiei, cu toate cele pe care le vedem azi la aceste popoare.

Într-un cuvânt, în cazul popoarelor nu poți vorbi decât tendențios despre „caractere rele”, trăsături sau alte generalizări preluate din psihologia individului, unde sunt stabile de-a lungul vieții, odată ce s-au format, dacă paradigma culturală rămâne aceeași. Dacă paradigma culturală se schimbă se produce o dramatică schimbare a caracterului indivizilor. Așa este posibilă pocăirea.

Am văzut de-a lungul vieții mulțime de indivizi care, prin schimbarea confesiunii religioase, s-au transformat din depravați, hoți, mincinoși, capabili de cele mai rele lucruri, în exemple de caracter și moralitate.

Sunt necesare toate aceste precizări pentru a înțelege corect cărțile de propagandă șovină încărcate de ură, camuflate în aparente descrieri de drame omenești.

În materie de cunoaștere, pentru a nu greși, nu trebuie să rămânem la suprafața lucrurilor, trebuie să căutăm să știm și să înțelegem ce fenomene din adâncimea realității au dus la aspectele de suprafață a realității.

Fig. 1: Detaliu din tapiseria de la Bayeux, cu drapelul normand asemănător steagului dacic (balaur cu capul de lup), 1066.

Un exemplu. Cartea lui Jaap Scholten *Tovarășul baron. O călătorie în lumea pe cale de dispariție a aristocrației transilvănene*, Editura Corint, 2015.

Problema în sine, fără adresă geografică și temporală este general umană. Este dispariția în condiții de duritate ideologică a unei clase sociale elitiste. Când ai fost și nu mai ești, durerea este mare, iar la „dreptatea ta” oricât de discutabilă uman, istoric nu poți renunța.

Dar, tendențiozitatea este vizibilă dintru început. De ce doar aristocrația maghiară din Transilvania? De ce nu cu aceeași căutare și insistență și aristocrația maghiară din Ungaria care a suferit aceeași dramă? De ce se pune accentul pe Transilvania? De ce nu se discută și dispariția boierilor din toată România? De ce nu se discută tragedia aristocrației ruse, poloneze etc...? Pentru că atunci trebuia arătată cu degetul cauza reală, comunismul, ideologia comunistă, comuniștii.

Respect pe Or, cauza reală nu îl interesa pe Scholten, a cărui soție este de origine maghiară din Transilvania, ci îl interesa incriminarea doar a românilor ca expresie a iadului, descriși ca cei mai de ocolit oameni.

Această carte, scrisă în engleză, de către un olandez, este destinată aristocrației anglo-saxone care împânzește Anglia, SUA, Canada, Australia și Noua Zeelandă, și nu doar atât, și care este una din pârgăhiile importante de opinie ale deciziilor privind lumea.

Ce părere își pot face acei oamei despre românii pe care nu îi cunosc?

Cartea cuprinde tot atâta ură, disimulată în dispreț, câtă ură anti evreiască au conținut halele de la Auschwitz și Birkenau.

Dar să luăm descrierile celor două categorii, aristocrații maghiari din Transilvania și români. Iar, înainte să facem o precizare. Dacă o ghindă o vei însămânța într-o poiană mare, însoțită, acrisită și va avea parte și de ploii, va răsări și crește un stejar falnic la umbra căruia poate sta o turmă.

Dacă aceeași ghindă o vei însămânța într-un ghiveci, iar după ce va răsări plântuța vei folosi foarfeca nelăsând-o să crească, tăind-o ici, tăind-o colo, conform interesului tău în privința destinului plantei, va rezulta un bonsai, o caricatură de stejar.

Există popoare care s-au născut în gropile geopolitice ale lumii, ca în niște ghivece și pe care istoria le-a tratat cu foarfeca nepermițându-le să ajungă ceea ce ar fi putut să ajungă. Norocul este că, spre deosebire de viața unei plante și a unui individ, care este unică, viața popoarelor este fromată din șiruri succesive de vieți ale generațiilor

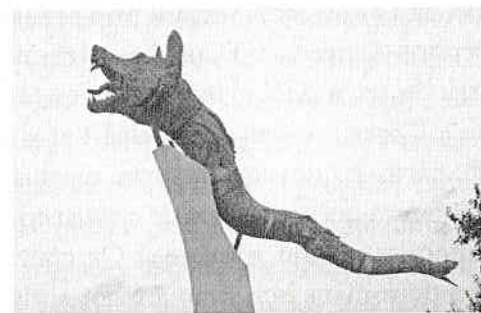

Fig.2: Reconstrucția modernă în bronz a steagului dacic (Orăștie, jud.Hunedoara).

și creșterea falnică poate fi reluată, în condiții optime, de către oricare viitoare generație.

Atunci când ți se refuză dreptul la învățătură, dreptul de a fi tu însuți, dreptul la demnitate, dreptul la o minimă rezonabilitate socială și materială ce poți ajunge?

Acele pretinse elite, puse în asemenea condiții, au căpătat în mai puțin de o generație aspect de portari, bucătărese etc...

Dar dacă 1000 de ani, generație după generație, secol după secol, ar fi fost supuși acelorași privațiuni și presiuni sociale cum ar fi apărut, ce ar fi fost, ce comportamente ar fi avut? Nu cumva s-ar fi inversat raportul de imagine?

Li s-au dărapănat castelele? Erau sudoarea lor? A cui muncă o înglobau? Finețea gesturilor ca sărutatul mâinii, cu nuanțele însoțitoare, apar la rentierii sociali care nu au altceva de făcut decât să-și rafineze viața. Ele ar fi apărut la orice altă populație care ar fi beneficiat de aceleași condiții.

Ideea este bine camuflată sub vălul problematicei general umane, într-o carte de propagandă antiromânească de pregătire a mentalului colectiv internațional pentru pretenții teritoriale.

Practic ceea ce au făcut ungurii prin acea unguroaică soție de scriitor olandez, au făcut și românii în presa vremii la sfârșit de secol XIX și început de secol XX. Doar că românii înfățișeau realitatea brutalităților și împilărilor suferite din partea naționaliștilor șovini maghiari, pe când ungurii înfățișează ura comunistă de clasă și cruzimea ideologiei comuniste ca fiind românești. Or, comunismul nu este o invenție românească și nu a făcut aceleași lucruri doar în România. Propaganda maghiară n-a murit și nu tace. Cea românească nu există.

Mai mult, intelectualitatea românească, cea în mâinile căreia stă sabia apărării prin cuvânt, este bolnavă de auto-negare.

Autonegarea, cultivată ca scop în sine, a ajuns o pecingine care acoperă aproape toată suprafața intelectuală a românității. Culmea autonegării este suicidul. Intelectualii români cultivă autonegarea, împingându-i pe români la dispersare și autodizolvare (suicid).

Spune-i unui om zi de zi toată viața „Ești mic, ești urât, ești prost” și va ajunge un bicisnic.

La îndemnul lui Aristotel, Olimpia mama lui Alexandru cel Mare, i-a spus, din leagăn, zi de zi, și continuu „Ești un zeu, vei străluci ca soarele și vei cuceri lumea”, iar Alexandru Macedon a ajuns ceea ce a ajuns.

Deocamdată intelectualitatea românească este infestată până în profunzimea ființei sale de neîncredere în sine însăși, de starea atitudinală a cedării continue, de autonegare, în contrast cu neutralitatea învingătorului, ceea ce se transmite mulțimii, se generalizează și are efecte devastatoare.

Întorcându-ne la carte, istoria are evoluția ei vânzolind stările de lucruri și răsturnând continuu elitele. Ce spuneau

elitele romane despre populațiile germanice, barbare, crude, necioplite și murdare care cucereau imperiul? Ce au ajuns populațiile germanice? Ce spuneau prinții, conții și baronii Occidentului despre burghezii care cereau dreptul la dreptate, egalitate, fraternitate și progres? Cine a asigurat progresul? Burghezii grosolani sau conții rafinați? Ar fi fost de preferat stagnarea în condițiile ordinii sociale, economice, morale și de cunoaștere a Evului Mediu? Nu cumva istoria a avut dreptate? Păcat că intelectualitatea română nu învață să privească în adâncul lucrurilor!

2

Istoria omenirii este o istorie a abuzurilor. Cunoscând, istoria, după modelul „viața de zi cu zi”, în afara romanțării, este foarte greu să îți alegi sistemul de abuzuri în care ți-ar plăcea să trăiești. Dar, împodobirea trecutului cu virtuți, miros de flori de mai și poezii cu cărăbuși, generează speranță pentru viitor „A fost posibil, deci este posibil, merită să luptăm!”

3

Adevărul istoric poate fi maximalizat, minimalizat, ocultat sau iluminat în toate culorile, după intenție, și el rămâne aparent același, dar în fiecare variantă altceva. Rareori adevărul istoric este el însuși și doar după ce devine neutru emoțional și în afara oricărui interes. Istoricii care nu înțeleg acest lucru sunt dușmanii propriei istorii, sau, cu alte cuvinte, stau în fața judecății clipei istorice și în

Respect pentru oamenii și căți
 loc să fie avocații poporului lor, devin procurori în slujba
 dușmanilor acestuia.

4

Istoria oricărui popor, curge pe două nivele, aproape separate unele de altele, un nivel-plan al continuității, uneori absolut uluitor din neolitic în actualitate și un nivel-plan al metamorfozelor adaptative, conjuncturale, la epocile istorice. Ultimul nivel este cel al evoluției tehnico-științifice continue, a ciclurilor culturale și a succesiunii modelelor organizării sociale.

5

Istoria poate fi privită și ca o succesiune de cicluri culturale, care se succed unul altuia. Ciclul cultural și societățile sunt viguroase și în evoluție ascendentă atâta timp cât generează și fortifică mituri. Când miturile culturale și naționale încep să se usuce și să se destrame, ciclul cultural respectiv și societățile (societatea) vizate sunt în decadentă și destructurare, se apropie de implozie. Cel mai evident este ciclul cultural și etnic roman, care timp de secole, cu o forță uriașă a absorbit tot ceea ce îi folosea din culturile cu care venea în contact, apoi când toate au început să se formalizeze, să se demonetizeze, Roma, cu tot ce înseamna ea, a alunecat la vale spre descompunere. Acest lucru se poate urmări la fiecare cultură, fie ea regională, fie etnică. De aceea este atât de importantă alimentarea miturilor naționale cu orice mijloc de întreținere și regenerare.

6

Este o metodă incorectă, chiar perversă, de a compara în favoarea sa, prezentul cu trecutul. Corect, prezentul actual, rezultat al unei decizii, a unei impuneri din afară, sau a unei fortuități, trebuie comparat cu ceea ce ar fi putut deveni acel trecut, dacă evoluția ar fi fost dictată de o altă decizie, de o evoluție pe cont propriu, sa de o altă fortuitate.

7

Forța este cea care impune liderii. De-a lungul istoriei, forța economică și militară au impus supremațiile și strălucirile. De aceea un conducător adevărat are grijă în primul rând de pregătirea forței de viitor a poporului său.

8

Ce înseamnă să fii la adăpostul istoriei! Acest lucru nu îl vor înțelege niciodată englezii. În 1225 se construia prima clădire la Oxford, se puneau bazele primei universități engleze. În 1241 tătarii pustiau Europa de est și centrală. Apoi turcii până la început de secol XIX. Englezii nu au cum să înțeleagă ce înseamnă să traversezi uraganele istoriei, dar trebuie să le punem realitatea în față. Odată și odată poate vor înțelege.

9

Abia când vezi ce au putut construi și crea popoarele care au stat în spatele zidurilor istoriei, îți dai seama cât de